

Rolnummers 1627, 1628, 1629 en 1631
Arrest nr. 89/2000 van 13 juli 2000

A R R E S T

In zake :- de beroepen tot vernietiging van de artikelen 45, 54, 79, 80 en 83 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX, waarbij het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap werd gewijzigd en aangevuld, ingesteld door J. Baets en anderen;

- de prejudiciële vragen betreffende artikel 80 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX, waarbij artikel 317ter van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap werd ingevoegd, gesteld door de Raad van State.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters G. De Baets en M. Melchior, en de rechters P. Martens, E. Cerexhe, A. Arts, M. Bossuyt en E. De Groot, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter G. De Baets,

wijst na beraad het volgende arrest :

*
* *
*

I. *Onderwerp van de prejudiciële vragen en van de beroepen tot vernietiging*

a. Bij arrest nr. 78.484 van 2 februari 1999 in zake C. Smits en anderen tegen de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 25 februari 1999, heeft de Raad van State de volgende prejudiciële vragen gesteld :

« 1. Schendt artikel 317ter van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij decreet van 14 juli 1998, de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de respectieve bevoegdheden van de Staat en de gemeenschappen ?

2. Schendt artikel 317ter van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, ingevoegd bij decreet van 14 juli 1998, de artikelen 10 et 11 van de Grondwet ? »

Die zaak is ingeschreven onder het nummer 1627 van de rol van het Hof.

b. Bij drie verzoekschriften die aan het Hof zijn toegezonden bij op 25 en 26 februari 1999 ter post aangetekende brieven en ter griffie zijn ingekomen op 26 februari en 1 maart 1999, is beroep tot vernietiging ingesteld van de artikelen 45, 54, 79, 80 en 83 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 29 augustus 1998), door :

1) J. Baets, wonende te 2000 Antwerpen, Prinsesstraat 7, C. Deboosere, wonende te 9070 Destelbergen, Notaxlaan 5, N. De Buck, wonende te 9830 Sint-Martens-Latem, Bunderweg 7, A.-M. Decock, wonende te 9000 Gent, Sanderswal 18, R. Dehamers, wonende te 9040 Gent, Adolf Baeyensstraat 144, J.-M. Demeyer, wonende te 9000 Gent, Zwijnaardsesteenweg 164 A, L. Demeyer, wonende te 9000 Gent, Jakob Heremansstraat 42, M. Demoor, wonende te 9000 Gent, Sint-Pietersplein 26, E. Leerman, wonende te 8760 Koksijde, Albert I-laan 102, G. Marchal, wonende te 9000 Gent, Simon de Mirabellostraat 39, J.-P. Monbaliu, wonende te 9000 Gent, IJkmeesterstraat 1, L. Monsaert, wonende te 9000 Gent, Oude Houtlei 118, J. Pastijn, wonende te 9040 Sint-Amandsberg, Heiveldstraat 247, H. Schepens, wonende te 9000 Gent, Sint-Lievenslaan 140, J. Vanden Abeel, wonende te 9000 Gent, Begijnengracht 23, N. Van Lierde, wonende te 9000 Gent,

Zwijnaardsesteenweg 225, G. Vercaemer, wonende te 9000 Gent, Vaart Links 25, W. Vermoere, wonende te 9041 Oostakker, Drieselstraat 56, en E. Muylaert, wonende te 9000 Gent, Martelaarslaan 399;

2) R. Vanhaeren, wonende te 3600 Genk, Weg naar As 113, C. Willems, wonende te 3800 Sint-Truiden, Grote Vinnestraat 31, M. Valgaeren, wonende te 2650 Edegem, Boniverlei 4, en F. Vanattenhove, wonende te 3271 Zichem, Mollenveldwijk 20;

3) J.-P. Biesemans, wonende te 1860 Meise, Kraaienbroeklaan 28, E. Van den Bremt, wonende te 1050 Brussel, Augustin Delpoortestraat 79, F. Dubois, wonende te 2970 Schilde, Prins Boudewijnlaan 25, L. Ouderits, wonende te 2260 Westerlo, Hollandsedreef 2, en J. De Maeyer, wonende te 1800 Vilvoorde, H. Consciencestraat 66.

Die zaken zijn respectievelijk ingeschreven onder de nummers 1628, 1629 en 1631 van de rol van het Hof.

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil in de zaak nr. 1627*

Een aantal verzoekers vordert voor de Raad van State in essentie de vernietiging van de beslissingen van 21 december 1995 van de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen waarbij zij weliswaar als docent worden geconcordeerd, maar hun tegelijk de bijzondere salarisschaal 512 is toegekend in plaats van de gangbare salarisschaal en hun, in een aantal gevallen, een deeltijdse in plaats van een voltijdse opdracht is toegewezen.

De verzoekers voor de Raad van State beklemtonen dat wat ze bestrijden is, niet dat ze als docent – en niet als assistent – werden geconcordeerd, maar wel dat hun de toepassing van de voordelen van het niet-uitsluitend ambt werd ontzegd, inzonderheid dan door de toegekende salarisschaal en de deeltijdse opdracht.

In het verwijzingsarrest wordt eerst het wettelijk kader geschetst waarin de bestreden beslissingen moeten worden geplaatst. In dat verband verwijst de Raad van State onder meer naar het arrest nr. 80/97, waarbij het Arbitragehof artikel 133 van het onderwijsdecreet VII heeft vernietigd, evenals artikel 148, 8°, «in zoverre het de inwerkingtreding regelt van het vernietigde artikel 133». Die vernietiging was inzonderheid gesteund op de overweging dat het legaliteitsbeginsel, neergelegd in artikel 24, § 5, van de Grondwet, was geschonden.

Bij artikel 79 van het onderwijsdecreet IX van 14 juli 1998 wordt de bevoegdheid van het hogeschoolbestuur retroactief ten dele hersteld. Die bepaling voegt immers een artikel 317bis in het hogescholendecreet in, waaruit blijkt dat de concordantie als assistent weliswaar de regel is (§ 1), maar een concordantie als docent mogelijk blijft «voor zover het betrokken personeelslid, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten over een ruime artistieke faam beschikt» (§ 2). Het hogeschoolbestuur erkent de «ruime artistieke faam» op basis van de door het decreet vastgelegde criteria (§ 3). Luidens artikel 83, 4°, van het onderwijsdecreet IX heeft artikel 79 uitwerking met ingang van 1 januari 1996.

Vervolgens onderzoekt de Raad van State ambtshalve zijn bevoegdheid om zich over de beroepen uit te spreken. Hij verwijst in dat verband naar artikel 80 van het onderwijsdecreet IX, dat een artikel 317ter in het hogescholendecreet invoegt. Luidens die bepaling wordt «de concordantie [...] tot docent op 1 januari 1996, in toepassing van artikel 317, [...] bekrachtigd». Volgens de Raad van State berust de verwijzing in artikel 317ter

naar artikel 317 evenwel op een materiële vergissing; die verwijzing moet worden gelezen als een verwijzing naar artikel 317bis. Daaruit volgt dat de gehele operatie van de overgang van het oude naar het nieuwe ambt wordt bedoeld, met inbegrip van alle aspecten ervan. Aldus worden alle concordantiebeslissingen sedert 1 januari 1996 bekrachtigd en is er geen ruimte om te stellen dat die bekrachtiging slechts betrekking zou hebben op het toekennen van een nieuw ambt, met uitsluiting van het vaststellen van de overeenstemmende salarisschaal en het bepalen van het volume van de opdracht.

De Raad van State overweegt vervolgens dat, aangezien de bestreden beslissingen aldus door de wetgever zijn bekrachtigd en kracht van wet hebben gekregen, ze in beginsel onttrokken zijn aan de annulatiebevoegdheid welke de Raad ontleent aan artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Dan rijst echter de vraag, aldus de verwijzende rechter, of de bepaling tot bekrachtiging van de concordanties tot docent in overeenstemming is met de regels die door of krachtens de Grondwet zijn vastgesteld om de respectieve bevoegdheden te bepalen van de Staat en de gemeenschappen, inzonderheid met de artikelen 146 en 160 van de Grondwet, en met het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel; de betrokken personeelsleden wordt immers door artikel 317ter van het hogescholendecreet de rechtsbescherming door de Raad van State ontzegd. De Raad van State acht het dan ook wenselijk voormelde prejudiciële vragen te stellen.

III. De rechtspleging voor het Hof

Bij beschikkingen van 25 februari 1999, 26 februari 1999 en 1 maart 1999 heeft de voorzitter in functie de rechters van de respectieve zetels aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om in die zaken artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Bij beschikking van 4 maart 1999 heeft het Hof de zaken samengevoegd.

Van de beroepen en van de verwijzingsbeslissing is kennisgegeven overeenkomstig de artikelen 76, 77 en 78 van de organieke wet bij op 17 mei 1999 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 21 mei 1999.

Memories zijn ingediend door :

- de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen, Keizerstraat 15, 2000 Antwerpen, bij op 29 juni 1999 ter post aangetekende brief;

- de Vlaamse Regering, Martelaarsplein 19, 1000 Brussel, bij op 19 juli 1999 ter post aangetekende brief.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 4 augustus 1999 en 4 oktober 1999 ter post aangetekende brieven.

Memories van antwoord zijn ingediend door :

- de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen, bij op 31 augustus 1999 ter post aangetekende brief;

- de verzoekers in de zaak nr. 1628, bij op 29 oktober 1999 ter post aangetekende brief;

- de verzoekers in de zaken nrs. 1627, 1629 en 1631, bij op 29 oktober 1999 ter post aangetekende brief.

Bij beschikkingen van 29 juni 1999 en 27 januari 2000 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 25 februari 2000 en 25 augustus 2000.

Bij beschikking van 5 april 2000 heeft het Hof de zaken in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 17 mei 2000, na te hebben vastgesteld dat rechter H. Coremans als lid van de zetel vervangen werd door rechter M. Bossuyt.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 7 april 2000 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 17 mei 2000 :

- zijn verschenen :

. Mr. W. Rauws en Mr. L. Lenaerts, advocaten bij de balie te Antwerpen, voor R. Vanhaeren en anderen;

. Mr. W. Van Caeneghem en Mr. L. Moreau, advocaten bij de balie te Antwerpen, voor de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen;

. Mr. F. Liebaut *loco* Mr. P. Devers, advocaten bij de balie te Gent, voor de Vlaamse Regering;

- hebben de rechters-verslaggevers E. De Groot en P. Martens verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde advocaten gehoord;

- zijn de zaken in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. *In rechte*

- A -

Verzoekschriften in de zaken nrs. 1628 en 1629

A.1.1. De verzoekende partijen in beide zaken zijn leden van het personeel, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten. Aangezien de betrokken hogeschoolbesturen de artistieke faam van de verzoekende partijen niet hebben erkend, werden zij tot assistent – en niet tot docent - geconcordeerd.

A.1.2. De verzoekende partijen vorderen de vernietiging van de artikelen 45 en 54, «en vooral» van de artikelen 79, 80 en 83 van het onderwijsdecreet IX van 14 juli 1998 waarbij een aantal bepalingen van het hogescholendecreet van 13 juli 1994 werd gewijzigd en aangevuld die betrekking hebben op de concordantieregeling.

A.1.3. Het eerste middel is ontleend aan een schending van de artikelen 10, 11 en 24, §4, van de Grondwet: «discriminatie in het overgangsstelsel tussen de vóór 29 augustus 1998 (datum publicatie onderwijsdecreet IX) tot docent geconcordeerden, waarvan de concordantie bekrachtigd werd door artikel 80 van het onderwijsdecreet IX en de na 29 augustus 1998 op grond van de artikelen 45, 79 en 83 van het onderwijsdecreet IX tot docent te concorderen artistieke personeelsleden ».

Diegenen die tot docent werden geconcordeerd vóór 29 augustus 1998 werd ruime artistieke faam toegekend op grond van andere criteria dan na die datum tot docent te concorderen personeelsleden, aangezien vóór het aannemen van het onderwijsdecreet IX geen decretale concordantiecriteriën waren bepaald.

Daarbij komt nog dat de onderscheiden hogescholen autonoom de concordantiecriteriën hebben bepaald met betrekking tot vóór 29 augustus 1998 doorgevoerde concordanties en die criteria uiteraard ook verschilden.

Dat onderscheid in de gehanteerde criteria is des te minder aanvaardbaar, nu het gaat om één groep artistieke personeelsleden die vóór 1 januari 1996 allen dezelfde rechtspositie leraar artistieke vakken bekleedden en nu overgangsbepalingen ertoe moeten strekken de verworven rechten bij de overgang naar een nieuwe rechtspositie te vrijwaren.

De decretale bekrachtiging van vroegere concordanties is dan ook een bekrachtiging van onwettige beslissingen.

De discriminatie wordt nog versterkt door de omstandigheid dat de financiering van de hogescholen op grond van het hogescholendecreet grotendeels geschiedt op basis van een enveloppesysteem. Door vroegere concordanties te bekrachtigen heeft de decreetgever op substantiële wijze de kansen voor de verzoekers die tot assistent werden geconcordeerd, op een concordantie tot docent op discriminerende wijze verminderd, aangezien de budgettaire ruimte daartoe gedeeltelijk wordt ingeperkt.

A.1.4. Het tweede middel is ontleend aan een schending van de regels die door de Grondwet zijn vastgesteld voor het bepalen van de onderscheiden bevoegdheid van de Staat en de gemeenschappen, inzonderheid van de artikelen 146 en 160 van de Grondwet, en aan een schending van het grondwettelijk gelijkheidsbeginsel, neergelegd in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Dat middel is inzonderheid gericht tegen artikel 317ter van het hogescholendecreet, ingevoegd bij artikel 80 van het onderwijsdecreet IX, en tegen artikel 83, 4°, van laatstvermeld decreet.

Het tweede middel wordt « voorwaardelijk » geformuleerd « voor zover het Arbitragehof van oordeel is dat de [artikelen 80 en 83, 4°] van het onderwijsdecreet IX de Raad van State beletten de geldigheid van de individuele administratieve rechtshandelingen van de Vlaamse Autonome Hogeschool Gent, waarbij verzoekers werden geconcordeerd tot assistent, te beoordelen ».

In een eerste onderdeel betogen de verzoekende partijen dat het invoegen van een retroactieve decretale concordantieregeling en het invoegen van een rechtsbasis met terugwerkende kracht strijdig zijn met het gelijkheidsbeginsel, de eisen van de rechtsbedeling en de scheiding der machten doordat in hangende rechtsgedingen wordt ingegrepen.

In een tweede onderdeel voeren de verzoekende partijen aan dat een decreet waarbij de Raad van State verhinderd wordt de geldigheid van bestreden individuele administratieve rechtshandelingen te beoordelen (zaak nr. 1628), of waarbij de burgerlijke rechtbanken verhinderd worden uitspraak te doen omtrent geschillen over subjectieve rechten die voor die rechtbanken aanhangig zijn (zaak nr. 1629), essentieel als draagwijdte en rechtsgevolg heeft dat afbreuk wordt gedaan aan artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, door de federale wetgever aangenomen op grond van de hem door artikel 146 van de Grondwet uitdrukkelijk opgedragen bevoegdheid. De decreetgever kan, behoudens uitdrukkelijke machtiging, de bevoegdheden die door de Grondwet aan de wet zijn voorbehouden, niet betreden.

Verzoekschrift in de zaak nr. 1631

A.2.1. De verzoekende partijen zijn leden van het personeel, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten, die, nadat hun ruime artistieke faam door de betrokken hogeschool werd erkend, met ingang van 1 januari 1996 tot docent werden geconcordeerd, doch met toekenning van een bijzondere salarisschaal in plaats van de gangbare salarisschaal voor docent en met inkrimping van het volume van hun opdracht.

A.2.2. De verzoekende partijen vorderen de vernietiging van de artikelen 79, 80 en 83, 4°, van het onderwijsdecreet IX.

A.2.3. Het eerste middel is ontleend aan een schending door de artikelen 80 en 83, 4°, van het onderwijsdecreet IX, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, op zichzelf genomen en gelezen in samenhang met de artikelen 13, 145, 146, 159 en 160 van de Grondwet en met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens,

doordat de concordantie tot docent op 1 januari 1996 wordt bekrachtigd, met inbegrip van de bijzondere salarisschaal en het bepalen van de omvang van de opdracht als zijnde deeltijds,

terwijl de verzoekende partijen die concordantiebeslissingen bij de Raad van State hebben aangevochten,

zodat de bestreden bepalingen tot doel hebben te verhinderen dat de Raad van State zich uitspreekt over een welbepaalde rechtsvraag en ten nadele van de voorheen tot docent geconcordeerde personeelsleden, en inbreuk maken op de jurisdictionele waarborgen die aan allen worden geboden, waardoor alle in het middel aangehaalde bepalingen worden geschonden.

A.2.4. Het tweede middel is ontleend aan een schending door de artikelen 79, 80 en 83, 4°, van het onderwijsdecreet IX, van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet,

doordat de bekrachtiging van de concordantie door het hogeschoolbestuur op 1 januari 1996 tevens de bekrachtiging inhoudt van het toekennen van een bijzondere salarisschaal en van het bepalen van de deeltijdse omvang van de opdracht van de verzoekende partijen,

terwijl de personeelsleden die op grond van artikel 79 van het onderwijsdecreet IX worden geconcordeerd tot docent, aanspraak kunnen maken op de volle overgangsregeling waarin titel VII van het hogescholendecreet voorziet, wat onder meer inhoudt dat zij zich in hun nieuwe ambt in dezelfde statutaire toestand blijven bevinden als op het ogenblik van de omvorming van het ambt dat vervangen wordt (artikel 320, § 1, van het hogescholendecreet), dat zij recht hebben op het behoud van hun vroeger salaris (artikel 323 van het hogescholendecreet) en dat zij het recht behouden op werkgelegenheid naar rato van het volume van de opdracht waarvan ze op 30 juni 1995 titularis waren (artikel 326 van het hogescholendecreet),

zodat die verschillende behandeling de grondwettelijke regels van gelijkheid en niet-discriminatie schendt.

Memorie van de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen

A.3. De Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen, verwerende partij in het bodemgeschil, waarin de Raad van State twee prejudiciële vragen heeft gesteld (zaak nr. 1627), behoudt zich in haar memorie het recht voor om, overeenkomstig artikel 89 van de bijzondere wet van 6 januari 1989, een memorie van antwoord in te dienen, « nadat zij kennis heeft genomen van de andere memories, meer in het bijzonder van het standpunt van de Vlaamse Gemeenschap ».

Memorie van de Vlaamse Regering

A.4.1. De Vlaamse Regering stelt vast dat in geen van de drie vernietigingsberoepen (zaken nrs. 1628, 1629 en 1631) enig middel wordt aangevoerd tegen de artikelen 45 en 54 van het onderwijsdecreet IX. In zoverre de beroepen tegen die artikelen zijn gericht, zijn ze bijgevolg niet-ontvankelijk.

A.4.2. Wat de verzoekende partijen in de zaak nr. 1631 betreft, betoogt de Vlaamse Regering dat zij door de bestreden artikelen 80 en 83, 4°, niet rechtstreeks en ongunstig worden geraakt. Hun concordantie tot docent wordt immers door voormeld artikel 80 decretaal bekrachtigd. Anders dan die verzoekende partijen beweren, houdt een dergelijke bekrachtiging allerminst in dat andere door de hogescholen genomen beslissingen – met name op het vlak van hun salarisschaal en de omvang van hun opdracht – eveneens bekrachtigd zouden zijn.

A.4.3. Wat de gestelde prejudiciële vragen betreft (zaak nr. 1627), beklemtoont de Vlaamse Regering dat het nooit de bedoeling van de decreetgever is geweest om, behoudens de door de hogescholen genomen concordantiebeslissingen tot docent, ook nog in voorkomend geval onwettige nevenbeslissingen decretaal te bekrachtigen.

Overigens is de verwijzing in het nieuwe artikel 317ter van het hogescholendecreet naar « artikel 317 », anders dan in de verwijzingsbeslissing wordt volgehouden, wel degelijk pertinent: het zijn de door de hogescholen, met toepassing van dat artikel 317 van het hogescholendecreet genomen beslissingen ter zake van de concordantie tot docent op 1 januari 1996 die worden bekrachtigd. Voormeld artikel 317ter is dus te lezen als

een afwijking op artikel 317bis, §§ 2 en 3, van hetzelfde decreet en is louter erop gericht te vermijden dat ook de reeds tot docent geconcordeerden nogmaals de daar bedoelde nieuwe procedure zouden moeten doorlopen.

De Vlaamse Regering is dan ook van oordeel dat beide prejudiciële vragen ontkennend moeten worden beantwoord.

A.4.4. Wat de verzoekende partijen in de zaken nrs. 1628 en 1629 betreft, betoogt de Vlaamse Regering dat de bestreden bepalingen ertoe strekken tegemoet te komen aan het vernietigingsarrest nr. 80/97 van het Hof. Dat de inwerkingtreding van die bepalingen werd vastgesteld op 1 januari 1996 heeft uitsluitend te maken met de omstandigheid dat het om een overgangsregeling gaat.

A.4.5. De Vlaamse Regering is van oordeel dat het eerste middel dat in de zaken nrs. 1628 en 1629 wordt aangevoerd, niet gegrond is. De bekrachtiging van de concordantiebeslissingen door het bestreden artikel 80 is enkel erop gericht meer rechtszekerheid te bieden aan de leraars artistieke vakken die in het kader van de overgangsregeling tot docent werden geconcordeerd. Tegelijk wordt - middels het nieuwe artikel 317bis, §§ 2 en 3, van het hogescholendecreet, ingevoegd door het bestreden artikel 79 -aan de personeelsleden aan wie de erkenning van artistieke faam tot dusver werd onthouden en die bijgevolg tot assistent werden geconcordeerd, een nieuwe kans geboden om, in geval van erkenning van die artistieke faam, tot docent te worden geconcordeerd met ingang van 1 januari 1996.

Dat de thans decretaal vastgestelde criteria ter erkenning van artistieke faam verschillen van de destijds door de hogescholen zelf gehanteerde criteria, hoeft niet noodzakelijk nadelig te zijn voor wie voorheen tot assistent werd geconcordeerd. Volgens de Vlaamse Regering brengen de verzoekende partijen hoe dan ook daarvan geen bewijs aan.

Het argument dat het systeem van enveloppefinanciering de kansen van onder meer de verzoekende partijen zouden verminderen om vooralsnog tot docent te worden geconcordeerd, kan de Vlaamse Regering niet overtuigen. Enerzijds, is er de vaststelling dat de verzoekende partijen vroegere concordanties van hun collega's tot docent niet voor de Raad van State hebben aangevochten, wat althans vanuit hun redenering logisch zou zijn geweest. Anderzijds, zullen de eigen verdiensten van de tot assistent geconcordeerden, waaronder de verzoekende partijen, worden getoetst in de nieuwe door de hogeschoolbesturen op te starten procedures volgens de nu decretaal vastgelegde criteria. Die toetsing staat onder controle - ook ambtshalve - van de bevoegde commissaris van de Vlaamse Regering (artikelen 242 en volgende van het hogescholendecreet) en in voorkomend geval, op initiatief van de betrokkenen, onder die van de Raad van State.

A.4.6. Het tweede middel dat in de zaken nrs. 1628 en 1629 wordt aangevoerd, kan volgens de Vlaamse Regering niet worden aangenomen. Immers, de voorwaardelijkheid waarmee dat middel in beide verzoekschriften wordt aangebracht, blijkt niet vervuld. Het zal veeleer aan de hogeschoolbesturen toekomen hun vroegere beslissingen van niet-erkenning van artistieke faam in te trekken en de procedures te herbeginnen op basis van het nieuwe decretale kader.

Memorie van antwoord van de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen

A.5. De Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen wijst op de kennisgeving die haar werd gedaan van de memorie van de Vlaamse Regering en zegt dat zij « voorlopig geen bijkomende opmerkingen wenst te formuleren ».

Memorie van antwoord van de verzoekende partijen in de zaak nr. 1628

A.6.1. De verzoekende partijen wijzen erop dat de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen in haar memorie geen standpunt inneemt en zich het recht voorbehoudt om later haar zienswijze te bepalen. Een dergelijke houding kan niet worden aanvaard, aangezien de verzoekende partijen in hun memorie van antwoord de gelegenheid moeten hebben te reageren op de standpunten die in de memories worden uiteengezet.

A.6.2. Omtrent de door de Vlaamse Regering aangevoerde niet-ontvankelijkheid van het beroep in zoverre het is gericht tegen de artikelen 45 en 54 van het onderwijsdecreet IX, doen de verzoekende partijen opmerken dat zij artikel 45 bestrijden omdat die bepaling « verband houdt met de andere bepalingen van het onderwijsdecreet IX die werden aangevochten ».

A.6.3. Wat de door de Raad van State gestelde prejudiciële vragen betreft (zaak nr. 1627), stellen de verzoekende partijen vast dat de Raad van State in zijn verwijzingsbeslissing een volledig andere interpretatie geeft aan artikel 317ter van het hogescholendecreet dan de Vlaamse Regering. In het licht van die interpretatie van de Raad van State moeten de prejudiciële vragen bevestigend worden beantwoord.

A.6.4. Met betrekking tot het eerste middel aangevoerd in de zaak nr. 1628, verwerpen de verzoekende partijen het argument van de Vlaamse Regering dat de bekrachtiging ertoe strekt rechtszekerheid te bieden aan de tot docent geconcordeerde leraars artistieke vakken. Nog afgezien van de omstandigheid dat men geen rechtszekerheid kan nastreven door het uitvoeren van ongrondwettige bekrachtigingen, menen de verzoekende partijen dat de aangevoerde rechtszekerheid niet in het gedrang wordt gebracht. Het betrof immers definitief geworden individuele rechtshandelingen die niet met een tijdig vernietigingsberoep zijn bestreden. Aldus kan niet nog meer rechtszekerheid worden geboden en valt niet in te zien welke rechtsonzekerheid zou bestaan, wanneer de vroegere concordanties niet zouden zijn bekrachtigd.

A.6.5. De verzoekende partijen verklaren in hun memorie van antwoord hun tweede middel, dat voorwaardelijk werd aangevoerd, te handhaven.

Memorie van antwoord van de verzoekende partijen in de zaken nrs. 1629 en 1631

A.7.1. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 1629 en 1631 formuleren in hun memorie van antwoord dezelfde opmerking omtrent de proceshouding van de Vlaamse Autonome Hogeschool Antwerpen als de verzoekende partijen in de zaak nr. 1628 (A.6.1).

A.7.2. De verzoekende partijen in de zaak nr. 1631 «hebben enige sympathie voor het standpunt van de Vlaamse Regering» volgens hetwelk de bekrachtiging van hun concordantie tot docent geenszins inhoudt dat meteen de beslissingen omtrent salarisschaal en omvang van de opdracht zouden zijn bekrachtigd. De verzoekende partijen hebben een zelfde standpunt ingenomen tijdens de behandeling van hun zaak voor de Raad van State. Ook het auditoraat volgde die redenering en adviseerde de beslissingen met betrekking tot de salarisschaal en het volume van de opdracht te vernietigen. In het verwijzingsarrest evenwel (zaak nr. 1627) heeft de Raad van State een ander standpunt ingenomen en wordt een ruimere draagwijdte aan het begrip concordantie gegeven. De verzoekers dienen die interpretatie van de Raad van State te aanvaarden en stellen, samen met de Raad van State, vast dat een dergelijke interpretatie leidt tot een discriminatie. Het vernietigingsberoep is volgens hen dan ook gegrond en de prejudiciële vragen moeten bevestigend worden beantwoord.

- B -

B.1. In de samengevoegde zaken zijn prejudiciële vragen gesteld over een decreetsbepaling (zaak nr. 1627) terwijl ook beroepen tot vernietiging tegen onder meer diezelfde bepaling werden ingesteld (zaken nrs. 1628, 1629 en 1631).

Het Hof onderzoekt eerst de vernietigingsberoepen.

Ten aanzien van de vernietigingsberoepen (zaken nrs. 1628, 1629 en 1631)

B.2. De beroepen strekken tot vernietiging van de artikelen 45, 54, 79, 80 en 83 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX (hierna : onderwijsdecreet IX), waarbij sommige artikelen van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap (hierna : hogescholendecreet) worden gewijzigd of nieuwe bepalingen in laatstvermeld decreet worden ingevoegd.

Omvang van de toetsing

B.3. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 1628 en 1629 vorderen de vernietiging van de artikelen 45 en 54 « en vooral » van de artikelen 79, 80 en 83 van het onderwijsdecreet IX.

Het Hof stelt vast dat in geen van beide vernietigingsberoepen enig middel wordt aangevoerd tegen de artikelen 45 en 54 van voormeld decreet. In zoverre de beroepen tegen die artikelen zijn gericht, zijn ze bijgevolg niet-ontvankelijk.

Belang van de verzoekers die tot assistent zijn geconcordeerd

B.4. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 1628 en 1629 zijn leden van het onderwijzend personeel, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten. Aangezien hun

artistieke faam niet werd erkend, werden zij tot assistent - en niet tot docent - geconcordeerd.

Die verzoekende partijen doen niet blijken van een belang bij de vernietiging van artikel 80 en van artikel 83, 4°, in zoverre daarin wordt bepaald dat artikel 80 uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1996, artikelen die enkel betrekking hebben op personeelsleden die tot docent werden geconcordeerd.

Het beroep van de verzoekende partijen in de zaken nrs. 1628 en 1629 is niet ontvankelijk in zoverre het is gericht tegen de artikelen 80 en 83, 4°, in de mate waarin daarmee aan artikel 80 uitwerking wordt gegeven met ingang van 1 januari 1996.

Belang van de verzoekers die tot docent zijn geconcordeerd

B.5.1. De verzoekende partijen in de zaak nr. 1631 zijn leden van het onderwijzend personeel, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten. Aangezien hun artistieke faam werd erkend, werden zij tot docent geconcordeerd.

B.5.2. De Vlaamse Regering is van oordeel dat de verzoekende partijen in de zaak nr. 1631 geen belang hebben bij de vernietiging van de bestreden artikelen 80 en 83, 4°, van het onderwijsdecreet IX, aangezien hun concordantie tot docent door voormeld artikel 80 decretaal werd bekrachtigd. Een dergelijke bekrachtiging houdt volgens de Vlaamse Regering niet in dat andere door de hogescholen genomen beslissingen - met name op het vlak van hun salarisschaal en de omvang van hun opdracht - eveneens bekrachtigd zouden zijn.

De verzoekende partijen daarentegen betogen dat de bekrachtiging ook op die beslissingen betrekking heeft.

B.5.3. Het onderzoek van het belang bij de vernietiging van de artikelen 80 en 83, 4°, in zoverre daarmee aan artikel 80 uitwerking wordt gegeven op 1 januari 1996, hangt samen met dat van de grond van de zaak.

De bestreden bepalingen

B.6. De bestreden artikelen 79 en 80 van het onderwijsdecreet IX voegen de artikelen 317*bis* en 317*ter* toe aan het hogescholendecreet.

Artikel 317 van het hogescholendecreet - dat een overgangsbepaling is die zich richt tot in dienst zijnde personeelsleden – luidt :

«De Vlaamse regering stelt de concordantie vast van de vervangen ambten met de overeenstemmende nieuwe ambtsbenamingen zoals bepaald in artikel 101. »

Artikel 101 van het hogescholendecreet bepaalt dat de ambten van het onderwijzend personeel van de hogescholen in de volgende drie groepen worden ingedeeld :

« 1° groep 1 : de praktijklector, de hoofdpraktijklector, de lector en de hoofdlector;

2° groep 2 : het assiterend personeel : de assistent, de doctor-assistent en de werkleider;

3° groep 3 : de docent, de hoofddocent, de hoogleraar en de gewoon hoogleraar. »

De in artikel 317 bedoelde concordantie werd vastgesteld bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 juni 1995 houdende concordantie van de ambten van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel van de hogescholen.

Artikel 3 van dat besluit stelt voor de leden van het onderwijzend personeel belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten de volgende concordantie vast :

« [...] »

2° Het ambt van docent vervangt :

a) het wervingsambt van leraar artistieke vakken aan instellingen voor hoger kunstonderwijs [...] voor zover het betrokken personeelslid er blijk van heeft gegeven over een ruime artistieke faam te beschikken. Het hogeschoolbestuur beoordeelt dit criterium.

[...] »

Voorts bepaalt het besluit dat de personeelsleden die één van de in artikel 3 opgesomde ambten uitoefenden op 30 juni 1995 en aan wie niet het ambt van docent kan worden toegewezen, het ambt van assistent verkrijgen.

Artikel 133 van het decreet van 8 juli 1996 betreffende het onderwijs VII had artikel 317 van het hogescholendecreet aangevuld met volgende leden :

« Voor wat betreft de leden van het onderwijzend personeel, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten in een basisopleiding van twee cycli of in de erbij aansluitende lerarenopleiding, behorend tot de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, muziek en dramatische kunst, produktontwikkeling en architectuur, opleiding tot interieurarchitect, dient de Vlaamse regering de concordantie tot docent voor te behouden aan de personeelsleden die over een ruime artistieke faam beschikken.

Het hogeschoolbestuur kent de artistieke faam toe en legt hiervoor de beoordelingscriteria vast. »

Bij arrest nr. 80/97 vernietigde het Hof voormeld artikel 133 van het onderwijsdecreet VII, alsmede artikel 148, 8°, van hetzelfde decreet, in zoverre het de inwerkingtreding regelde van het vernietigde artikel 133.

De thans bestreden artikelen 79 en 80 van het onderwijsdecreet IX voegen de artikelen 317*bis* en 317*ter* in het hogescholendecreet in. Artikel 83, 4°, van het onderwijsdecreet IX bepaalt dat onder meer de voormelde artikelen 79 en 80 uitwerking hebben met ingang van 1 januari 1996.

De bestreden bepalingen luiden als volgt :

« Art. 79. Er wordt aan hetzelfde decreet een artikel 317*bis* toegevoegd, luidend als volgt :

' Artikel 317*bis*. § 1. Voor de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten, die op 30 juni 1995 één van de in het derde lid vermelde ambten uitoefenden in een basisopleiding van twee cycli of in de erbij aansluitende lerarenopleiding in de studiegebieden, audiovisuele en beeldende kunst, muziek en dramatische kunst, productontwikkeling en architectuur, opleiding tot interieurarchitect, geldt dat hun ambt wordt geconcordeerd naar het ambt van assistent.

In afwijking van artikel 104 hebben deze personeelsleden tot taak onderwijs te verstrekken en begeleidingsopdrachten te vervullen. Hun takenpakket kan ook projectmatig wetenschappelijk onderzoek, maatschappelijke dienstverlening en organisatorische taken omvatten. Zij mogen de titel van leraar hoger kunstonderwijs dragen.

Het in het eerste lid vermelde ambt van assistent vervangt :

a) het wervingsambt van leraar artistieke vakken aan instellingen voor hoger kunstonderwijs of aan de niet-gerangschikte afdeling binnenhuisarchitectuur van het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut in Diepenbeek en van het Stedelijk Hoger Architectuurinstituut 'De Bijloke' in Gent;

b) het wervingsambt van docent aan instellingen voor hoger technisch onderwijs van de derde graad;

c) het wervingsambt van hoofd van studiebureau aan instellingen voor hoger technisch onderwijs van de derde graad;

d) het selectieambt van gewoon hoogleraar aan instellingen voor hoger technisch onderwijs van de derde graad;

e) de wervingsambten van lesgever en leraar artistieke vakken aan het Hoger Architectuurinstituut Henry Van de Velde in Antwerpen in de afdelingen binnenhuisarchitectuur en productontwikkeling;

f) het wervingsambt van leraar algemene vakken aan instellingen voor hoger kunstonderwijs of aan de niet-gerangschikte afdeling binnenhuisarchitectuur van het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut in Diepenbeek en van het Stedelijk Hoger Architectuurinstituut 'De Bijloke' in Gent of aan het Hoger Architectuurinstituut Sint Lucas in Gent - afdeling binnenhuisarchitectuur;

g) het wervingsambt van leraar technische vakken aan instellingen voor hoger kunstonderwijs of aan de niet-gerangschikte afdeling binnenhuisarchitectuur van het Provinciaal Hoger Architectuurinstituut in Diepenbeek en van het Stedelijk Hoger Architectuurinstituut 'De Bijloke' in Gent of aan het Hoger Architectuurinstituut Sint Lucas in Gent, afdeling binnenhuisarchitectuur, of aan de Hogeschool voor Audiovisuele Communicatie RITS in Brussel, afdeling animatie;

h) het wervingsambt van werkleider aan instellingen voor hoger kunstonderwijs;

i) het wervingsambt van adjunct-leraar aan instellingen voor hoger kunstonderwijs.

§ 2. In afwijking van § 1 worden deze ambten geconcordeerd naar het ambt van docent, voor zover het betrokken personeelslid, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten over een ruime artistieke faam beschikt, zoals omschreven in artikel 2, 28° en 28°ter.

§ 3. Het hogeschoolbestuur erkent de ruime artistieke faam en hanteert hiervoor de volgende criteria, voor zover deze relevant zijn voor de betrokken artistieke discipline :

- publicaties over het werk van betrokkene in vakbladen, tijdschriften of kranten;
- eigen publicaties of gerealiseerde dossiers in verband met de vrije of toegepaste artistieke praktijk van de betrokkene;
- regionale, federale of internationale prijzen;
- deelname aan belangrijke manifestaties in binnen- en buitenland;
- realisaties voor binnenlandse of buitenlandse instellingen of bedrijven;
- relevante bijdragen aan belangrijke producties;
- tentoonstellingen in vooraanstaande binnenlandse of buitenlandse galerijen of musea.

Bovendien moeten de artistiekgebonden onderwijsactiviteiten aansluiten bij de artistieke of aan de kunsten gerelateerde beroepsactiviteiten waarvoor de artistieke faam wordt aangevraagd. ' »

« Art. 80. Aan hetzelfde decreet wordt een artikel 317ter toegevoegd, luidend als volgt :

' Artikel 317ter. De concordantie door het hogeschoolbestuur van de leden van het onderwijzend personeel in een basisopleiding of in de erbij aansluitende lerarenopleiding, behorend tot de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, muziek en dramatische kunst, productontwikkeling en architectuur en opleiding tot interieurarchitect, tot docent op 1 januari 1996, in toepassing van artikel 317, wordt bekrachtigd. ' »

« Art. 83. [...]

4° De artikelen [...] 79, 80 [...] hebben uitwerking met ingang van 1 januari 1996. »

B.7. In de parlementaire voorbereiding werden de bestreden artikelen 79 en 80 als volgt verantwoord :

« Het arbitragehof vernietigde in zijn arrest nr. 80/97 van 17 december 1997 artikel 133 van onderwijsdecreet VII dat de concordantie regelde van de leden van het onderwijzend personeel, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten in een basisopleiding van twee cycli of in de erbij aansluitende lerarenopleiding, behorend tot de studiegebieden audiovisuele en beeldende kunst, muziek en dramatische kunst, productontwikkeling en architectuur en opleiding tot interieurarchitect.

Deze artikels willen tegemoetkomen aan dit vernietigingsarrest en de rechten van alle betrokken personeelsleden waarborgen.

a. De concordantie naar docent blijft voorbehouden voor de personeelsleden die over ruime artistieke faam beschikken. In zijn arrest vindt het arbitragehof het immers niet onredelijk te vereisen dat de geschiktheid tot het bekleden van een artistiekgebonden onderwijsambt mede aan de creativiteit van de lesgever wordt getoetst en dat aldus die geschiktheid volgens andere normen moet worden beoordeeld dan zulks voor andere onderwijsambten het geval is.

b. Om tegemoet te komen aan de opmerking van het arbitragehof dat een delegatie in dergelijke personeelsmaterie slechts kan, binnen door de decreetgever vastgelegde grenzen, worden de definitie en de criteria voor ruime artistieke faam decretaal verankerd.

c. De concordanties op 1 januari 1996 naar artistiek docent worden decretaal bekrachtigd. Deze personeelsleden fungeren immers sinds 1 januari 1996 in het ambt van docent, met de daaraan gekoppelde taakomschrijving en salarisschaal. Dit artikel wil de continuïteit in het onderwijs waarborgen en vermijden dat er inbreuk gepleegd wordt op de verworven rechten van de betrokkenen. » (*Parl. St.*, Vlaams Parlement, 1997-1998, 1057, nr. 1, pp. 13-14)

In de Commissie voor Onderwijs verklaarde de Minister :

«De regeling uitgewerkt in dit ontwerp wil enerzijds tegemoetkomen aan dit vernietigingsarrest [arrest nr. 80/97] en de rechten van alle betrokken personeelsleden inzake artistieke faam m.b.t. het verleden waarborgen. Anderzijds wil het een decretale verankering bieden voor de toepassing van de toekomstige procedure die bij artistieke bekendheid zal gehanteerd worden. Zo blijft de concordantie naar docent voorbehouden voor de personeelsleden die over ruime artistieke faam beschikken en worden de concordanties op 1 januari 1996 naar artistiek docent decretaal bekrachtigd.

De definitie en de criteria voor ruime artistieke faam worden decretaal verankerd, de procedure inzake de erkenning van de artistieke bekendheid wordt vastgelegd, alsook de samenstelling van de commissie die de artistieke bekendheid zal toetsen en de criteria die zij zal hanteren. » (*Parl. St.*, Vlaams Parlement, 1997-1998, 1057, nr. 3, p. 6)

Middel gericht tegen artikel 79 en de retroactieve werking ervan (eerste middel in de zaken nrs. 1628 en 1629)

B.8. De verzoekende partijen in de zaken nrs. 1628 en 1629 voeren in hun eerste middel een schending aan van de artikelen 10, 11 en 24, § 4, van de Grondwet.

Aan degenen die tot docent werden geconcordeerd vóór 29 augustus 1998 - datum van de bekendmaking van het onderwijsdecreet IX in het *Belgisch Staatsblad* - zou ruime artistieke faam zijn toegekend op grond van andere criteria dan aan na die datum te concorderen personeelsleden, aangezien vóór het aannemen van dat decreet geen decretale concordantiecriteriën waren bepaald.

B.9.1. Uit de in B.7 aangehaalde parlementaire voorbereiding blijkt dat artikel 79 van het onderwijsdecreet IX, waarbij artikel 317bis in het hogescholendecreet wordt ingevoegd, is aangenomen om tegemoet te komen aan het arrest van het Hof nr. 80/97.

Artikel 317bis stelt de concordantie tot assistent als regel voorop (§ 1). In afwijking daarvan blijft een concordantie tot docent mogelijk voor zover het betrokken personeelslid, belast met artistiekgebonden onderwijsactiviteiten, over een ruime artistieke faam beschikt (§ 2). Het hogeschoolbestuur erkent de ruime artistieke faam en hanteert hiervoor een aantal criteria die door het decreet worden vastgesteld (§ 3).

B.9.2. In zoverre het middel artikel 80 op zich beschouwt - los van de terugwerkende kracht die eraan is verleend bij artikel 83, 4° - doordat het de vergelijking maakt tussen de situatie van diegenen die, vóór 29 augustus 1998, bij concordantie zijn benoemd in de functie van docent op basis van hun ruime faam en diegenen die bij concordantie moeten worden benoemd na die datum, klaagt het een verschil in behandeling aan dat inherent is aan elke wetswijziging, al was ze, zoals te dezen, bestemd om een door het Hof vastgestelde ongrondwettigheid te verhelpen. Een dergelijk verschil vormt op zich geen schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

B.10.1. Artikel 83, 4°, van het onderwijsdecreet IX bepaalt evenwel dat artikel 79 uitwerking heeft met ingang van 1 januari 1996.

Door het verlenen van terugwerkende kracht wordt een onderscheid ingevoerd wat de erkenning van de ruime artistieke faam betreft tussen diegenen die tot docent werden geconcordeerd vóór de inwerkingtreding van de nieuwe regelgeving op grond van de destijds door de hogescholen gehanteerde criteria en diegenen die krachtens de nieuwe regelgeving tot

docent kunnen worden geconcordeerd op basis van de inmiddels decretaal vastgelegde criteria.

B.10.2. Nu de decreetgever beoogt op dit punt uitvoering te geven aan het arrest nr. 80/97 van het Hof en nu de Vlaamse Regering erkent dat de bepalingen van artikel 317bis, §§ 2 en 3, van het hogescholendecreet, zoals ingevoegd bij het bestreden artikel 79, een nieuwe kans bieden om, in geval van erkenning van die artistieke faam, tot docent te worden geconcordeerd met ingang van 1 januari 1996, is de terugwerkende kracht te dezen in redelijkheid verantwoord.

B.11. Het middel kan niet worden aangenomen.

Middelen gericht tegen artikel 80 en de retroactieve werking ervan (eerste en tweede middel in de zaak nr. 1631)

B.12. De verzoekende partijen in de zaak nr. 1631 voeren twee middelen aan om hun beroep tot vernietiging tegen de artikelen 80 en 83, 4°, van het onderwijsdecreet IX te staven.

Beide middelen, die samen worden onderzocht, steunen op een schending van het gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel, afzonderlijk beschouwd of in samenhang met andere grondwetsbepalingen of met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

De verzoekende partijen gaan bij de ontwikkeling van hun middelen ervan uit dat onder concordantie niet alleen de ambtsbenaming moet worden begrepen, maar tevens een aantal nevenbeslissingen omtrent inzonderheid de salarisschaal en het volume van de opdracht.

De Vlaamse Regering daarentegen staat een beperkte interpretatie van die notie voor: concordantie slaat enkel op de ambtsbenaming, doch niet op voormelde nevenbeslissingen. In die interpretatie zou het bestreden artikel 80 geenszins de in de middelen aangevoerde bepalingen schenden.

B.13. Het doel van het bestreden artikel 80, waarbij een artikel 317ter in het hogescholendecreet wordt ingevoegd, wordt in de parlementaire voorbereiding als volgt toegelicht :

«De concordanties op 1 januari 1996 naar artistiek docent worden decretaal bekrachtigd. Deze personeelsleden fungeren immers sinds 1 januari 1996 in het ambt van docent, met de daaraan gekoppelde taakomschrijving en salarisschaal. Dit artikel wil de continuïteit in het onderwijs waarborgen en vermijden dat er inbreuk gepleegd wordt op de verworven rechten van de betrokkenen. » (*Parl. St.*, Vlaams Parlement, 1997-1998, 1057, nr. 1, p. 14)

B.14. Uit wat voorafgaat volgt dat met de in artikel 317ter van het hogescholendecreet bedoelde concordantie tot docent de gehele operatie van de overgang van het oude naar het nieuwe ambt is bedoeld, met inbegrip van het vaststellen van de salarisschaal en het bepalen van de omvang van de opdracht.

B.15. Door de concordantiebeslissingen van de hogeschoolbesturen tot docent op 1 januari 1996 te bekrachtigen, belet de decreetgever dat de Raad van State zich ten gronde uitspreekt over de eventuele onregelmatigheid van de aan zijn oordeel onderworpen beslissingen en dat de hoven en rechtbanken waarbij geschillen aanhangig worden gemaakt betreffende die beslissingen zich zouden kunnen uitspreken over de wettigheid ervan met toepassing van artikel 159 van de Grondwet.

Bijgevolg wordt de categorie van burgers waarop de concordantiebeslissingen van de hogeschoolbesturen toepasselijk zijn, ongelijk behandeld ten opzichte van de andere burgers die de rechterlijke waarborgen genieten die worden geboden bij de artikelen 144, 145 en 159 van de Grondwet en bij artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Een dergelijk verschil in behandeling is in strijd met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, aangezien daarvoor te dezen geen objectieve en redelijke verantwoording bestaat.

B.16. De middelen gericht tegen artikel 80 van het onderwijsdecreet IX en tegen artikel 83, 4°, van hetzelfde decreet in zoverre het de inwerkingtreding van dat artikel 80 regelt, zijn gegrond.

B.17. Nu uit wat voorafging volgt dat artikel 80 moet worden vernietigd, is er geen aanleiding om verder in te gaan op het tweede middel in de zaak nr. 1631 in zoverre daarin uit de vergelijking tussen de in dat middel aangevochten artikelen 80 en 79 een discriminatie zou worden afgeleid. Uit artikel 79 - met de in B.10.2 hiervoor aanvaarde terugwerkende kracht daarvan op grond van artikel 83, 4° - vloeit een gelijke behandeling voort van allen die een nieuwe kans beogen om volwaardig tot docent te worden geconcordeerd.

Ten aanzien van de prejudiciële vragen (zaak nr. 1627)

B.18. Nu de norm waarop zij betrekking hebben door het Hof wordt vernietigd, zijn de prejudiciële vragen zonder voorwerp geworden.

Om die redenen,

het Hof

- vernietigt

1. artikel 80 van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 14 juli 1998 betreffende het onderwijs IX, waarbij een artikel 317ter in het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt ingevoegd;

2. artikel 83, 4°, van voormeld decreet van 14 juli 1998 in zoverre het de inwerkingtreding regelt van het vernietigde artikel 80 van hetzelfde decreet;

- verwerpt de beroepen voor het overige;

- zegt voor recht dat de prejudiciële vragen zonder voorwerp zijn geworden.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 13 juli 2000.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

G. De Baets